

Els millors llibres s'entenen

written by Ramón Flecha | 26 de May de 2023



Un dels assenyalats com a millors intel·lectuals del segle vint deia que al principi creia que no entenia els llibres del corrent postmodern, però després es va adonar que no hi havia res a entendre. Els llibres que no s'entenen estan plens d'errors elementals que no es corregeixen mai perquè no els llegeixen ni els qui els compren i els pocs que els llegeixen no els entenen. Hi va haver una època en què al professorat amb menys nivell els seus estudiants no l'enteniën a classe i suspenia molt perquè pensaren que tenia tant de nivell que no l'enteniën.

No es perd res no llegint per exemple els llibres de Bourdieu, Foucault o Derrida. Foucault va defensar sempre la despenalització de la violació i de la pederàstia i va escriure milers de pàgines per a justificar este sexisme extrem dient que totes les relacions, i entre elles les sexuals, són relacions de poder, tant la sexualitat entre persones adultes com una persona adulta amb una altra de menor, tant amb un lliure consens per ambdues persones com amb violència. Moltes persones compren els seus llibres o simplement en senten parlar, si en llegeixen algun no ho entenen i acaben posant Foucault com a referent de l'educació i fins i tot del feminisme. La seua desorientació és de tal calibre que diuen estar en contra dels abusos sexuals a menors i tenen com a referent el

major defensor dels abusos sexuals a menors.

Fins i tot els llibres amb bon nivell intel·lectual i amb teories a favor dels valors no sexistes de l'educació, si no s'escriuen amb un llenguatge comprensible, cauen en errors elementals que no es corregeixen mai i a més a més els que diuen haver-los llegit multipliquen estos errors. Hi ha milers d'exemples, però ací només en puc posar algun. En una pàgina en espanyol de la Teoria d'Acció Comunicativa de Habermas, es posa com a efecte il·locucionari allò que en la versió original corregida per l'autor és efecte perlocucionari. Al llarg de dècades no es corregeix este error perquè ningú se n'adona, no només les moltes persones que parlen d'este llibre, sinó tampoc les poques que el llegeixen. Este error no és de Habermas, però d'altres de molt elementals sí que ho són i tampoc els corregeix ni ell mateix, com ara els conceptes que malinterpreta de la Teoria de Parla d'Austin o de la Teoria de Comunitat Societal de Parsons.

Algú pot pensar que l'exemple de l'efecte perlocucionari és d'una pàgina molt concreta, posem un altre. Mead explica els seus molt importants conceptes de "Self", "I" i "Me"; en molts casos es tradueixen per "Jo", "Jo" i "Mi", fent impossible saber quan "Jo" es refereix a "Self" i quan es refereix a "I". I això no està només en una pàgina concreta; per exemple, el títol del llibre de Giddens "Modernity and Self Identity" es va traduir per "Modernitat i identitat del jo". Tampoc ningú s'adona i és freqüent que alguna o algun estudiant brillant, que sap més anglés i consulta més internet, s'adone i el professor li corregisca creient que l'error és del seu alumne, ja que eixos llibres tan difícils no es poden equivocar i tampoc pot equivocar-se l'amic que presumeix d'intel·lectual.

Els llibres intel·lectualment excel·lents i que

contribueixen a millorar l'educació i la societat s'escriuen en un llenguatge comprensible. Qui sap molt no necessita distància, ni tarimes ni escriure de manera que no es compregui. Al contrari, escriu perquè tothom ho entengui. D'esta manera, si té algun error, per menut que siga, ràpidament els ho detecten, els ho diuen i el corregeix. La conclusió és molt clara, el més intel·ligent és llegir llibres excel·lents i, per tant, comprensibles.